

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXIV

1977

МАЙ

19

Четвъртък

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 59 (3954)

Цена 2 стотинки

Съревновават се предприятията — побратими

На съвместен трудов пост в чест на 60-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция

Пред три дни в мебелния завод „Победа“ във Велико Търново се получи ново писмо. Съветските им приятели от Мебелния комбинат в Кременчуг съобщаваха резултатите от изпълнението на плана за първото тримесечие на годината. И това не беше само за сведение. Междувременно сродни предприятия се води съревнование на разменни начала — чрез инициатива, взаимна помощ и постигнато всяко от тях. По-нататък съветските им колеги пишеха: В нашето предприятие има табло „Съревновават се предприятия-побратими“, на което ще обявяваме резултатите на нашите предприятия по тримесечия.

Всичко започнало през септември миналата година, когато с делегацията от Полтавска област дошли зам.-генералният директор Бондаренко, партийният секретар Щерба и представителят на комбината Крескурин. Сърдечността и непринудеността на гостите стопили първоначалната скованост и бързо дошъл мигът, в който се родило приятелството. Но това приятелство не било само мими думи. То получило делова насока чрез приетия протокол за взаимна помощ и сътрудничество по организация и управление на производството, организация, водене и отчитане на социалистическото съревнование, по изучаване на чуждия опит, по партийно-организационната и идеологическата работа, по работата на профсъюзните и комсомолските организации, по размяна на специалисти. Практически полза е имало още при първото запознаване със завода. Гостите харесали машината за перфорирване на лепеници, дело на рационализаторите от завода. Запознали се с устройството и начина на работа, казали, че ще я внедрят в техния комбинат.

Освен в поздравителните телеграми в чест на празниците комбинатът на завод „Победа“ засвидетелствувал чувствата си към своите приятели и с прието обещание в чест на 60-годишнината от Великата октомврийска соци

листическа революция до 7 ноември да изпълни плана за износ за светската страна при отлично качество. Уверенията на колектива са, че обещанието ще бъде изпълнено, за да има какво да кажат на съветските си колеги представителите му, които се предвижда да посетят комбината в Кременчуг по време на празниците. Защото всяко писмо от Украйна завършва с думите: „Ждям вас!“.

Таня ХРИСТОВА

ОПОРА В БОРБАТА

Събрание по случай Деня за защита на демократичните права и свободи на уругвайския народ

Съобщава се в салона на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново се състоя общоградско събрание по случай 18 май — Ден за защита на демократичните права и свободи на уругвайския народ. Тук бяха Райчо Пенчев, секретар на ОК на БКП, Никола Стоянов, председател на ОК на ОФ, Николета Дончев, секретар на ОС на БПС, Христо Недялков, секретар на ГК на БКП и други партийни и държавни ръководители.

Доклад за героичната борба на уругвайския народ против фашистката диктатура прочете Ненко Цанков, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Той подчерта, че днес в Уругвай е установена една от най-жестоките диктатури — в затворите гинат хиляди честни синове и дъщери на народа, измъчвани по най-ужасяващ начин. Респектите против демократичните свободи на масите, които все по-активно се включват в борбата.

В целия свят, посочва д-р г-н Цанков, се разгръща кампания за солидарност с борбата на уругвайския народ. И нашият народ издига своя глас против средновековните инквизиции на честните патриоти, за защита на правата на един героичен народ.

От името на присъстващите бе изпратена телеграма до Комисията за правата на човека при ООН.

Петър ДИМИТРОВ

За охраната на труда

Вчера във Велико Търново приключи националното съвещание по охрана на труда в автоотранспорта. Присъстваха първият зам.-генерален директор на СО „Автотранспорт“ Димитър Николов.

Беше споделян опитът на техническия кабинет по охраната на труда в автоотранспорта „Пътнически превози“ във Велико Търново, оръжен първенци по охраната на труда и национален първенец на отрасъла „Автотранспорт“.

(Соб. инф.)

ХРОНИКА

ПЛЕНУМ на градския комитет на БКП в Полски Тръмбеш се състоя вчера. Обсъден бе въпросът за повишаване техническото равнище и качеството на промишлената продукция. Участие в работата на пленума взе Николай Пашов, секретар на Окръжния комитет на БКП.

НА СЕСИЯ на градския народен съвет в Горна Оряховица, станала вчера, бе разгледан проблемът за здравето на населението от района на общината.

ВЧЕРА в Музея на революционното движение във Велико Търново писателят Стефан Мокрев сподели впечатления от пребиваването си в Индия.

ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ на тема: „Решенията на XI конгрес — материална сила и живи дела“ бе организирана вчера в Захарния комбинат — Горна Оряховица.

Първите тонове силаж

В ТСК — Камен правилно се оползотворява люцерната. Досега са направени 1370 т силаж. От първия люцернов откос ще се приготвят 1500 т. Това е един сериозен резерв за увеличаване млечната продуктивност на кравите.

Усилията на кооператорите и занаярците ще бъдат насочени към решаването на този важен проблем.

Иван ДИМИТРОВ

Новото движение — в старите коловози на инерцията и традиционализма

Още веднъж за новото движение и старите коловози...

Още веднъж за новото движение и старите коловози...

Какво е необходимо да се масовизира методът на Николай Злобин в СМК — Велико Търново? — отговор на този въпрос дава работна група от КИПП „Гражданстройпроект“ — филиал Варна

В брой 30-и на вестника от 26 април т. г. бяха отпечатани материалът „Новото движение — в старите коловози на инерцията и традиционализма“ и коментарят на Йосиф Добрев, секретар на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжната оперативна комсия по внедряването на метода на Н. Злобин. В тях се разглеждаха проблемите, свързани с внедряването и масовизирането на метода сред колективите на СМК в окръга. По същото време група от комплексния институт за проучване и проектиране „Гражданстройпроект“ във Варна, съвместно със специалистите от СМК, приключи обследването на работата по внедряването на метода на Н. Злобин. Нейните впечатления и препоръки, макар и в голяма степен да се покриват с тези в публикувания материал, също представляват интерес, още по-вече, че ръководството на СМК досега не взе отношение по трезвоизпитаните сигнали в материалите и коментарите.

Работната група от КИПП „Гражданстройпроект“ — филиал Варна провери равнището на инженерно-икономическата подготовка на обектите и бригадите, правилното водене и отчитане на бригадната стопанска сметка и стимулирането на работниците за постигнатите резултати.

Обследването бе извършено в следните направления — проверка на постигнатото до края на 1976 г., състоянието на обектите, които в момента се изграждат на бригадната стопанска сметка и подготвя на обектите, предвидени в план-програмата за 1977 г. за внедряване на бригадната стопанска сметка. Какви са резултатите след първото тримесечие и първия месец от второто тримесечие?

Утвърдената програма от Министерството на строителството и архитектурата за обектите и бригадите, които ще бъдат обособени на бригадната стопанска сметка през тази година, включва 41 обекта и 11 бригади, които ще рече, че броят на обектите е увеличен с 11, на бригадите — с 86. Но това е само една перспектива, за чието реализиране на дело е необходимо незабавно да се вземат мерки от проектантите, инвеститорите и строителите за решаване на всички нерешени въпроси от цялостния инвестиционен процес.

Измина първият месец от второто тримесечие, а нови договори за работа по метода на Злобин не бяха сключени, изостава се в изпълнението на приетата програма. Ръководството на СМК трябва да набележи спешни

На 3 стр.

ТЕХНИКАТА — С ПЪЛНА МОЩ

Ръководството и колективът на МЗ „Червена звезда“ в Дебелец с внимание се отнасят към въпроса за всеполюшенното използване на оборудването.

При това положение, макар че в кислородната станция да се работи непрекъснато (на четири сменни), в лятната, механичната и шлосеро-монтажния цех — на две сменни, коефициентът на сменност сега е 1.5.

Тенденцията е до края на тази година коефициентът да нарасне на 1.72. За тази цел вторите сменни трябва да бъдат допълнени с нови работници, а всички да заработят като бригадите на Ангел Кабанов, Митко Стайков и други, които са инициатори на многомащинното обслужване в завода.

Блага СТЕФАНОВА

Беритбата на череши в Драгичево е в разгара си. Днес кооператорите от бригадата на Георги Гублев берат около 2 тона сочни плодове. Едни от най-сръчните берачки са Цанка Кирмиева, Маринка Скопкава, Тодорка Копанова и Иванка Бешева.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Викторина-състезание

Във вторник вечерта в малкия салон на кино „Искра“ във Велико Търново се състоя викторина-състезание между градските организации на Отечествения фронт във Велико Търново и Горна Оряховица.

Посветена на 100-годишнината от освобождаването на България от османско иго, викторината премина под надслов „Дружба от векове, за векове“. В своите отговори състезателите от двата отбора проследиха участието на българските богатири и български

те опълченци в освобождаването на Великотърновски окръг. А прожекцията на дия позитива, придружаваша отговорите на великотърновския отбор, отрази преминаването на руските войски при Свишов, боевете при с. Камен, руската Главна квартира в Горна Студена.

Състезанието спечели отборът на Велико Търново. Самоделици от Дома на културата в завод „Ивайло“ изнесоха рецитал, посветен на Освобождаването на България.

Пенка АТАНАСОВА

Многомащинното обслужване — дело на целия колектив

Новите форми на работа в предприятието за свилоточене „Васил Коларов“ — Ефективност и качество — ръка за ръка

През изминалите месеци на 1977 г. предприятието за свилоточене „Васил Коларов“ във Велико Търново преизпълни плана си за общата промишлена продукция, постигнал е висок ръст на производствеността на труда спрямо плана и спрямо съответния перцент на миналата година. Тези високи успехи се дължат на разгорялото се социалистическо съревноване и по-специално на прилагането на многомащинното обслужване.

Гордост на колектива са многомащинните: Иванка Старорешкова, Мария Трифонова, Фетие Бейдатова, Марина Нацева, Анифе Алиева и Роси

ца Данкова. Трябва да подчертаем, че многомащинното обслужване като форма на работа, на комунистическо отношение към труда се прилагаше и предишните години, но само от отделни работници, докато през първите месеци на тази година то стана масово явление. За да се развие и укрепва това движение, са необходими големи грижи. Особено е повишаването на квалификацията на работниците и майсторите. За целта организираме курсове за квалификация с изпълнителски кадри и майсторите. При постъпване новите работници се прикрупват към висококвалифицирани производственици за правилно и бързо усвояване на свилоточенето. Все в тази връзка ползуваме и наставничеството.

Много важно при многомащинното обслужване е в какво състояние се предоставят машините на работниците. Трябва да подчертаем, че нашите свилоточни автомати и пренавиващи машини са на световно ниво. Това много затормозва поддръжката на машините, тъй като вносът на резервни части е силно ограничен, а на шите заводи, поради сложността на детайлите, отказват да ги произвеждат. Независимо от това специалистите в предприятието намират сили за поддръжката на машините, за представянето им в изправен вид на многомащинните ките. При нужда сформираме ремонтни групи, които след работа или през почивните дни извършват съответен преглед на машините. Целта е да сведем престоя до минимум. Понастоящем се извършва усилена подготовка за предстоящия основен ремонт на цялото оборудване, като част от отливките са готови, други сега се поръчват и изработват.

През тримесечието решихме едно много важно организационно-техническо мероприятие — автоматично оросяване в цех „Пренавиване“.

От голямо значение при внедряване на многомащинното обслужване е правилното решаване на въпросите за материалното и морално стимулиране. Практика е при нас на първенците през деня, произвели най-голямо количество греж, да се посвещават „Мълнии“, които много добре се приемат от работниците. За отличилите се многомащиннически се предава по фабричната радиоуредба, имената им се съобщават по градския радиовъзел, в доклади, при манифестации. Водят се на филми, концерти и пр.

Многомащинното обслужване в предприятието не е в разрез със стратегическата задача на седмата петилетка — повишаване ефективността на производството и подобряване качеството на продукцията. Напротив, резултатите говорят за обратното. И тук трябва да подчертаем, че под ръководството на първичната партийна организация се осъществява пълно единство за произвеждане на висококачествена продукция и за ефективно използване на суровините, материалите и електрическата енергия. Благодарение на редица мероприятия ран демайт на копринената прежда (грежа) е преизпълнен. Достигнато е по-високо качество както спрямо периода на миналата година, така и спрямо плана. Така например планът за първокачествена продукция е преизпълнен с 16 процента. Редовно се провежда ден на качеството, на който се набелязват мероприятия за подобряване на работата. Пред нашите специалисти стои един много важен проблем — чрез използване на химията да се повиши качеството и здравината на нишката.

Работим и за подобряване на социално-битовите условия на членовете на колектива, които са се включили в движението на многомащинното обслужване. Ние смятаме, че в тази насока ДСО „Текстилни влакна“ и градските и окръжните ръководства във Велико Търново трябва да помогнат на предприятието за построяване на една битова сграда, обещание за левойки, апаратаменти. За да бъде още по-голям делът на многомащинниците в осъществяване на решенията на Декемврийската програма за постоянно издигане на жизненото равнище на народа.

Иван ДОНЧЕВ
директор на предприятието за свилоточене „Васил Коларов“

УСЪРДНИ ГРАДИНАРИ

Градинарите от Овча могила произведоха необходимите разсади и съумяха да ги опазят от слани. Ранните домаки са вече засадени, изграден е и телената им конструкция. Засаждат се и останалите зеленчуци.

Петър ПАНЧЕВ

„СТАРТЕ И НОВИТЕ“ В ЗАВОДА

Взаимоотношенията между опитните и новопостъпващите работници в Завода за автоматични везни — Лисковец — проява на социалистическия начин на живот • Има ли задължения профкомитетът?

Стрелката спира на кърето. Капризничии и трябва да се намери причината. Кинето се замисля: къде да пипне? Родина Маринова отдалече вижда засмехта, притичка, с един поглед „поставя диалог“ — но не бърза да я каже. След малко Кинето се мае се досеща.

— Дели съм доволен от Родина ли? Цял живот ще я бъде признателна. В завода съм от 13 години, имам собствен качествен щепел, но когато ме преместиха да ценовам везните, три нощи плаках — мислех, че никога няма да се науча. Макар че вече работя сама, Родина не ме забравя, нали съм я учил... Докато Кинета Яйманова търси подхождателни думи за благодарност, около майстора по производството Ангел Костандинов има сваещане. И след малко в лиса за предложението за три месеца ударили ще прече името на същата тази Кинета Яйманова. Аргументите на началника на цеха: изпълнява нормата си 125 на сто, много добра качественичка, подава ритмично везните.

Родина си има нова ученичка, нова грижа — Антоанета Борисова. Последната от трите, обучени от Родина на нови работници. Една от трите, които в обещанието си за тази година е дала думи да направи везностроите. Непринудено държание, дяволити трапчинки по бузите — Антоанета говори за метрите на обучение на своите ученици:

— Показва ми Родина устройството на везната, а аз се загледах в чет б се от алякох. Но след малко строго ми заповяда да пипам. По числих си: при такова жена по коистива няма да нае. И че не внимавам. Много хубаво обяснява — всичко веднага става ясно, и да не исках, пак ще го запомниш.

Антоанета преминава на достойнствата на опитната: си коленка не само в работата, а и в отношението с другите — на качествата и като майка на голямата и за външния си вид — освен с опита си Родина и е повлияла с цялостна личност в подготвителна.

В това време Родина обикла около дълга ред везни на двете маси — освен, че е учителка, тя изпълнява собствената си норма 160 на сто. Всъщност работата не е толкова увлекателна, както изглежда на пръв поглед — много на брой операции, на кои изискват мъжки съръсност и здравя ръце. Усет, интелект са нужни за центровете, но затова пък е голямо нървото напрежение — понякога стрелката „закача“, и въпреки усилията, не застава на нужното деление. А не трябва да се пипа времето, за щото единствено то може да се икономиса. Никой не крие, че има текучестост. Тези, кои то виждат само гудното, кои то не са могли да почувствуват радостта да откриеш причината за отклонението на тази капризна стрелка, си отиват. Остават истинските, по-вечето от които Родина ги е учила. Ако е вярно това, че учениците покрай добрия учител обикват и предмета, кой то той преподава, защо заради добрия преподавател не обикнеш професията на който той е учил? Тук според мен психологическото обяснение за тази вярност към избраната работа. Резултатите са в полза на завода — достатъчно „материални“, достатъчно козосервизни: Ки-на Яйманова въпреки първата си професия и безценните нощи не избяга. Ако не може да си намери работа по специалността, уверява Анто-

анета, тя също ще остане тук, в завода.

Сравним ли начина, по който е обучавал майсторът Родина, с начина, по който тя обучава новите работници, не може да не почувствуваме качествена разлика. Нито Родина, нито другите добри производственици, които обучават младите, не са били материално заинтересовани до миналата година. И въпреки това взаимоотношенията са нови, социалистически, ос новани на другарството, по мошата, уважението. Взаимоотношения, характеризирани социалистическия начин на живот в трудовия колектив.

От миналата година за всеки обучен ученик по силата на сключен договор с ръководството на завода обучаващият получава материална награда от 25 лева. Сумата се изплаща след като обучаващият е защитил пред работната комисия разред, работи самостоятелно и не дава ло-

шокаществена продукция. Това е хубав стимул. Но освен признателността на учениците тези хора трябва да почувствуват и грижите на заводския профкомитет. С тях не се работи специално за повишаване на педагогическата им култура, не се обменяли опит помежду си. Добрият социално-психологически климат е предпоставка за прилагане на наставничеството — догори могат да се сключват не само между ръководството и обучаващия, а и между обучаващия и ученика за да почувствуват и той по-добре личната си отговорност за усвояване на професията. До бря форма би било и съвременното между самите челици, които се грижат за изграждането на младите. Те си хоре заслужават за тях да се направи много не само като за първенци, а и като възпитатели.

Таня ТОДОРОВА

Форма за активен отдих

Екскурзионното и автоекскурзионното летуване — предимства и възможности за възстановяване на здравето

Какво представлява екскурзионната почивка?

Чист въздух, движение, пряк досег с красивите кътчета на природата — това са предимствата на този вид почивка. Тя успокоява нервната система, укрепва дихателната и сърдечно-съдовата функция на организма, повишава физическата и умствената трудоспособност. Тя е избор на не забравяйки преживявания, по родини от красотата на природата, от промяната на най-чистото другарство в колективна.

Какви са възможности те?

Материалната база е добра — професионалните съюзи и БТС полагат непрекъснато грижи за разширяването, поддържането, обзавеждането и стопанисването на хижите по маршрутите. Всяка година управление „Почивно дело“ при ЦС на БПС пряко организира и ръководи подготовката на квалифицирани екскурзоводи.

Иван ХАДЖИНАНОВ

Как е организирана екскурзионната и автоекскурзионната почивка на трудещите се от окръга?

Окръжният съвет на БПС чрез служба „Почивно дело“ обявява предостанения за окръга маршрути чрез профкомитетите. Карите за автоекскурзионното летуване се разпределят по туринг-клубове или по предприятия от ОС на СБА. По време на летуването е осигурена храната и нощуването на участниците в гурметеските хижи и почивните домове. Карите са 14-дневни — за планинските маршрути по 17 лева, за речноморските по 24 лева. Планинските маршрути са по Стара планина, Рила, Пирин и Родопите, а речноморските са с изходен пункт Видин — към Русе, Варна и Несебър. Автомаршрутите са планински и съчетание на морето с планина: изходен пункт е Леденика, Юнола, Пловдив, с Бели Искър, Боровец, Красновски бани и Витоша. Осъществяват се със собствени автомобили на участниците. Храна и нощуване се осигуряват в определените бази.

На екскурзионна и автоекскурзионна почивка могат да се водят деца, за които се дават карти на същата стойност като за възрастните.

Какви маршрути са предложени тази година?

Три маршрута са по Стара планина, 3 — в Родопите, 5 по Рила, 3 — по Пирин, 2 — речноморски. Автомаршрутите са: четири за Леденика, елин за Юнола, три за Боровец, един за Красновски бани и един за Бели Искър. Активно ще почиват около 750 души.

Състоящата с миналите години показва, че привържениците на прекия досег с природата нарастват. Ето защо екскурзионното и автоекскур-

Сред приятели

Преди известно време група младежи от Горна Оряховица посетиха Полтавска област. През първия ден от нашето пребиваване се запознахме със забележителностите на Полтава. Наш екскурзовод бе д-р.участник във Великата отечествена война. Неговият разказ за историята на града, за сърдечните взаимоотношения между трудещите се от Полтавска област и Великотърновски окръг беше жив и увлекателен.

Една от поредните изяви на дружбата бе срещата ни с комсомолци от Ленински район на Полтава. На нея четехме стихове поетът Александър Билан.

Посетихме и Миргород. Градът е дружески връзки с Горна Оряховица. През зимата негови представители ни бяха скъпи гости. На срещата на района бяхме посрещани по стар славянски обичай с хляб и сол. Имаше сърдечни срещи с комсомолци, поднесохме цветя пред паметниците на Ленин и незнайния войн. Посетихме родното място на Н.В. Гогол — Велики Сорочинци.

С мъжа напуснахме съветската земя — останахме толкова много добри приятели, другари за цял живот.

Донка ВАСИЛЕВА

НА СНИМКАТА: Сред приятели в Миргород

ЕДИН СКРОМЕН РАБОТНИК

Много често отправяме критични бележки и справедливи упреци по адрес на работещите в системата на услугите, но колко рядко се сеща да им кажем благодарност, когато извършат от тях услуги са качествени и бързи.

За тези неща си помислих, когато влязох в цеха за коващи услуги на Битовия комбинат във Велико Търново.

В един от ъглите на неговия цех и не особено привлекателно помещение работеше ковалчът, приведен над огнището. Поздравът ми, вероятно заглушен от ударите на чука, не получи отговор. Приближих и загледах с интерес работата на ковача, неговите съръшни и бързи движения. После се заговорихме. Задавах му различни въпроси, на които той отговаряше, без да прекъсва работата си. Стана дума за някои трудности в професията на ковача, за това, че още може да се облекчи неговия труд, че младите не идват да усвояват занаята.

Говорихме и за още много други неща, докато майсторът работеше върху инструментите, които носех. Платих изключителната сума за услугата, благодарих и си тръгнах. Много по-късно се сетих, че не го попитах за името. Няколко дни след това разбрах, че се казва Иван. И само толкова...

Извазвам своята сърдечна благодарност към скромния човек на труда.

Николай КОЛЕВ

Докога?

Улицата над новия градски народен съвет в центъра на Велико Търново е разкопана на 15 декември и не може да се преминва. Възлизам до докарата; не мога да ги прибера. Там не се работи с напрежение. Когато ще се премахнат тези изкопки?

Иван ПАНАЙОТОВ
ул. „П. Ангелов“ 10, Велико Търново

ВЕСЕЛ УЛИЦОПИС ЗА СТАРАТА ПРЕСТОЛНИНА

— Леле, леле, какви чудеса! — цъкам възторжено, гледайки към панорамата, разкрила се пред очите ми от прозорците на един от първите за тази сутрин автобуси „двойка“, пътуващи се плавно край новия пазар. Мека та зеленина на марулите, дъка и миниатюрните репи констрастира весело със сивията на околните здания. Нагоре в надолу цъкят хора, на грабали зеленчуците като сватбени букети или захлани ли живописно подизначени те — полусурови мекичи от близкия пазар. И както винаги, от ранна сутрин до късна вечер пред топулката има десетки футболни златяников. Улицата около промените с предстоящото влизане на „Етер“ и „А“ РФГ,

Грижим ли се за своя квартал?

Като че ли незабелязано изминаха тези няколко години, през които бившето село Чолаковци, квартал на Велико Търново, се превърна в съвременен жилищен комплекс. На мястото на селските къщи израснаха строителни редици на новите блокове, обогати се панорамата на западната промишлена зона. Строителните работи в квартала вече са към своя край — ще бъдат довършени през следващата година супермаркетът, училището, общественият за 60 души на ДДЗ „Димитър Благоев“. Без да се опитвам да прогнозирам окончателното завършване на комплекса, можем само да кажем, че следващата година вероятно той ще бъде официално открит. Но дотогава проблемите, които възникват гражданите от квартала, трябва да бъдат решени.

За сега голяма част от тях са записани в плановите на отдел „Архитектура и благоустройство“ на ГНС, кварталната организация на Отечествен фронт и в поръченията на петимата съветници в квартала — Христо Кривев, Иван Илиев, Стефан Димитров, Иван Калчев и инж. Димитър Заравков. Запланувано е да се благоустроят междублоковите пространства при блокове 39, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49 и др. да се обзаведе детската площадка и необходимите съоръжения. А в сключения договор между ГНС, СМК „Благоустройствени строителни“ и кварталния комитет за благоустрояване, хигиенизиране и озеленяване на квартала задачите са още по-конкретни и с по-къси срокове — до края на 1977 г. на права на тротоар по улицата пета, от магазина до детската градина, ремонт на тротоара по улица шеста, почистване и риголоване на междублоковите пространства.

Поръченията към съветниците в предложението в плановите са направени от гражданите и затова естествено е да потърсим тяхното участие в осъществяването на различните инициативи. Началото е поставено — около някои блокове са направени градинки, скъпани са пейки и масички, тротоарите са в добро състояние. Но на общия фон на комплекса това е съвсем малко. Все още по-голямата част от междублоковите пространства приличат на разорана целина. Следите от строителите, купуващите камъни и по-късно напомят, че тук доскоро е било строителна площадка. И макар че новодомците са се погрижили да се обзавеждат и да създадат уют в своите жилища, все още не са строили това наоколо, където играят техните деца.

Пред блокове 58 и 59 са разгледани отпадците от кофите за смет, домкратите от шеста улица са сметнали за по-удобно да изхвърлят през балкони и прозорците не нужната им хартия и други предмети.

Там където междублоковите площадки са подравнени и се изграждат дейността на комитетите на седмичте низни организации на Отечествен фронт — дали само в събирането на членски внос или в колективното решаване на съседските проблеми, вземайки на по-енергични мерки за благоустрояването на квартала със силите и възможностите на отечественофронтостите.

Пенна ВЛАДОВА

Има и една друга истина — само с две ръце и една лопата не може да се изравнят площите, да се опразнят тротоарите и улиците. Наобико дима е намесата на служба „Благоустрояване“ при ГНС за изравняване на нарупаната прасти, очертаване на градинките, поправяне на тротоарите и бордюровете, осигуряване на техническо ръководство и материали, за да се включат отечественофронтостите в благоустрояването на квартала. И много други проблеми съществуват в новия квартал. Някои от тях са записани в графата „Неизпълнени за мандата“, други като елек трифицирането на улиците, които вечер се осветяват от съплатината на прозорците, поставянето на телефонните кабели и тръбите за парното отопление ще бъдат решени по-късно.

Известно правило в работата е, че както се започне в началото, така ще върви докрай. Сега е времето в квартал „Чолаковци“ да се създават традиции за събиране на съседските чрез участието им в трудови инициативи. Сега се създават междуседските отношения и не без значение е в какво ще се изрази дейността на комитетите на седмичте низни организации на Отечествен фронт — дали само в събирането на членски внос или в колективното решаване на съседските проблеми, вземайки на по-енергични мерки за благоустрояването на квартала със силите и възможностите на отечественофронтостите.

Д, какво е това, което се червенея вдясно срещу стадион „Ивайло“? — Това би трябвало да бъде новият Окръжен пиекерски дом, който го строят близо десет години! — свашам веднага аз и отправям учуден взор към разхвърляните безобразно и безотговорно в храластащите пред строелна ламаринени профили на климатизирани инсталации.

— На тия ламарини им била азета негодна жарката и сега май не пасват! — отново поклатих глава притежателя на баничките. — Бе че цели четири месеца се търкалят оттам. Май трябва да се вземе на някое „маркато“.

Поклатих глава в съгласие с него и погледнах наляво. И нова изненада — по съблътите към стадиона тичат няколко души в спортисти екипи. „А, тези сигурно отиват за си направят гимнастика върху скелето на козирката“ — отново ми се мърва една мисъл. Упращенията там закъляват не само тялото, но и духа — за да могат любите на спорта да издържат до момента, когато козирката ще бъде готова и изкраката им няма да се преплитат разни железни и инструменти. Гледам ги и се чудя дали да слеза от автобуса и да си направи малко гимнастика и аз — полезно е.

Пътуването по обиколната линия ще продължи после... Жарко ХЛАДЕН

Вечер на войнишките родители

Тематичните вечери, които възобновяват културния живот и спомагат активно за покаяване на военнопленниците, които не издържат, станават традиция в Дола Оряховица и тяхното организиране винаги предизвиква широк интерес.

Такава беше и вечерта на войнишките родители, посветена на VIII конгрес на Отечествен фронт и XII конгрес на Комсомола. С внимание и интерес при-

състващите пионери, комсомолци, бащи на войнишките деца, дъщеряващите момичета, от колата на пионери Кинета излезе на войнишката майка Яйманова. За войнишкото съвещание, озадачването на бойната и политическа подготовка и за възпитателния материал бяха внесени специална подготовка.

Иван ХАДЖИНАНОВ

Нови членове на Комсомола

В продължение на три години комсомолците от Локомотивно депо в Горна Оряховица полагат усилията си по-малки приватни от УИВ-клас на училището „Опен Пасиш“ за постигането им в де-досет на Димитровския комсомола. И този ден за учениците с велики връзки дойде — наскоро те бяха приети за членове на

ДКМС в комсомолския клуб „Експрес“ на Локомотивното депо.

Младите комсомолци задаха обещание да се учат и работят активно и неуморно за поощряване на нашата социалистическа борба.

Космидр МАНЕВ

Виолета СОЛНИКОВА

Новото движение—в старите коловози на инерцията и традиционализма

АРОВ

ЗА ПОЕТИЧЕСКАТА ДРУЖБА МЕЖДУ БЪЛГАРИЯ И УКРАИНА

Диалогът между българската и украинската поезия, започнал през 19 век, забележимо се засилва или затихва в един или друг исторически период в зависимост от изживяванията на времето, духовните надежди и естетическите потребности на двата народа. Истинското свободни и широко навлизане на украинската поезия в България съвпада с победата на социалистическата ни революция, когато се създават обективно-исторически предпоставки за качествено нов момент в продължението на вековната традиция на взаимен интерес и общуване.

Още през 1945 година във връзка със славянския събор в София пристига първата делегация съветски писатели, в чиито състав влиза видният украински поет Павло Тичина. Година по-късно България посещава и друг известен автор в украинската поезия — Максим Рилски. Впечатлението от срещите с българският народ, запознаването с неговата култура и литература завинаги ще оставят следа в съзнанието на двамата поети. На 4 март 1945 година пред многохилен митинг П. Тичина чете пълното с не удържи възторг на братска дружба стихотворение „На българския народ“:

Братя! Ден прекрасен —
Тъй в света е светло.
Ний, другари, пак се в път
Един воем.

— Знай, няма радост
по-голяма, свята —
да живеем дружно, дружно
да растем.

А в единствения брой на вестник „Славянски събор“ излиза „Наздравница за общо славянската дружба“ от М. Рилски.

Все в тази атмосфера на братска солидарност, нажежа на с идеите на сътрудничеството със Съветския съюз и славянските народи, излиза поетичният сборник „Славянски поети“ (1946) под редакцията на Л. Стоянов, М. Грушев, Д. Пантелеев. Той е естествен резултат на вниманието на българските поети и читатели към поетическия гений на руси, украинци, белоруси и пр. Наред с другите автори, културната общност на България има възможност да се запознае както с класически (Т. Шевченко, И. Франко, Л. Украинка), така и със съвременни майстори на украинската поезия (П. Тичина, М. Рилски, М. Вайсман, С. Гого, Ванишвили, Л. Дмитренко, А. Малишко). Повечето от преводите принадлежат на Л. Стоянов. Още в 30-те години той проявява подчертан интерес към украинската съветска поезия, печатайки на страниците на своя в. „Шит“ П. Тичина („Украинският вятър“) и други автори.

Сборникът „Славянски поети“ поставя началото на съвременния етап в поетическата дружба между България и Украйна през последните 30 години (1945—1977).

Десетилетие по-късно в „По езия на победата“ ще бъдат представени 12 украински поети с 40 творби, на най-хубавото от украинската лирика, написана в годините на войната или посветено на нея. Мъжествените гласове на украинските поети звучат в унисон с гласовете на А. Сурков, М. Исаковски, А. Твардовски и др. с целия мощен хор на многомилионната съветска поезия.

През 50-те години размяната на писателски делегации става непринудена форма за

взаимно опознаване. Украинските поети имат възможност да почувствуват по-отблизо духовните черти в българския национален характер, да усетят по-непосредствено очарованието на българската природа, да чуят мелодията на българската реч. Тогава се раждат стиховете на П. Тичина „Нашата дружба“, „Нашият съюз свещен ще бъде“, „На делегатите на 4 конгрес на СБСД“ и др.; тогава М. Рилски създава известния си цикъл „Стихове за България“, П. Воронко завинаги се влюбва в славното минало на българския народ, в красотата на българската природа, от тези години „живее“ в неговата мъдра и задълбена поезия „българската тема“, намерила цялостна изjava в стихотворния сборник, наречен по български „Драги другари“ (1959).

В края на това десетилетие излизат и двата тома „Украинска класическа поезия“ (1959) и „Украинска съветска поезия“ (1960), които включват над 90 украински поети с 340 произведения. Много автори се превеждат за пръв път, а вече известни те — се представят с нови преводи.

В началото на 60-те години излизат сборниците „Утринна проверка“ (1962) и „Поезия“ 62 (1963), в които главно при съставяне младата поетична смяна на Украйна. Тя права впечатление с оригиналността на художествените си образи и дълбочината на поетическите си инвенции. Имената на Д. Павличко, Л. Костенко, Т. Коломенец, М. Сом се нареджат до тези на Е. Евтушенко, А. Вознесенски, Б. Ахмадулина, Р. Казакова и др., които като млади творци са във фокуса на съветската поезия през онези години.

На страниците на сборника „Поети-приятели на България“ (1966) са напечатани 124 поети от 23 страни на света, в чиито поезия българският мотив е намерил своето място. От тях 10 принадлежат на Украйна.

В чест на 50-годишнината на Октомври през 1967 г. излизат сборниците „Слушайте,

другари потомци!“, „Срещи с България“ и антологията „Октомвриски искри“. Много от творбите на украинските автори, включени в тези издания, са вече публикувани у нас.

През 70-те години украинската поезия продължава да навлиза у нас все по-широко. Българският читател е привличен от редица нови явления в нея, за които най-общо представя дават сборниците „Съветска поезия“ 73 (1974) и „Съветска поезия“ 74 (1975).

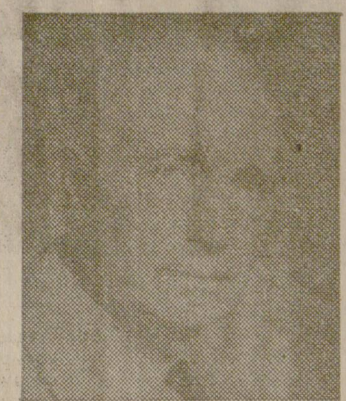
Най-пълна представа за характерните черти и основните тенденции в нея българският читател получава след излизането на сборника „Усмивката на Украйна. Млада украинска поезия“ (1976). Съставителят и един от преводите З. Иванов подбери 16 произведения, които отдавна са привлекли вниманието на критиката не само в Украйна, но и в по-широк мащаб. Сборникът се открива с талантливата поезия на Д. Павличко, „най-старият“ от младото поколение.

Национално своеобразие, поетическа самобитност, съвременност, светуване, многообразие на художествените принципи са характерните черти на поезията на младите украински автори. По своему свежо и смело, умно и талантливо те интерпретират вечните теми на лириката — за родината и историческото минало на народа, за майката и любовта. И в същото време те яхната поезия е дълбоко съвременна, възвучава с остротата на проблемите на динамичния XX век.

Този сборник с успех завършва един нов момент от поетичната дружба на България и Украйна през последните години, чието начало да стои някога поставиха Л. Стоянов, П. Тичина, М. Рилски, П. Воронко. „Усмивката на Украйна“ е ярък израз на любовта и вниманието на България към лиричния феномен на родствения по език, култура и душевност приятелски украински народ.

Мargarита КАНАЗИРСКА
кандидат на филологическите науки

Художникът, който беше влюбен във Велико Търново

През април Стоян Василев подготвяше в София ретро-спективна художествена изложба. Между многото си картини той беше подбрал най-хубавите. Преобладаваха, както във всички негови изложби, пейзажи от Велико Търново.

Изложбата може би ще се състои, но вече не като ретро-спективна, а като посмъртна.

Стоян Василев не беше роден във Велико Търново. Но той живя в този град, видя го във всичките му нюанси, възля го в неозоримите картини, носил го в себе си през целия си творчески живот. За него Велико Търново беше извор на вдъхновение, неизчерпаем източник на сюжети, стимул за художествено творчество. Всяка художествена изложба на Стоян Василев (а те бяха тридесетина) беше преди всичко Велико Търново, виждано от поет и претворено от вдъхновен майстор на пейзажа.

Стоян Василев се свързва като художник с Велико Търново още от млади години. Училищното му в града над Янтра не беше обикновен приод от неговия живот, а два на десет години, през които той не само вдъхна любов у свои ученици към изкуството, но сам свърза изкуството си с този град.

Учениците на Стоян Василев си спомнят с благодарност за дейността на дружество „Родно изкуство“, което той ръководеше. А през 1939 г. пак под негово ръководство беше създадена картинна

сбирка към читалище „Надежда“ — предшественик на градската художествена галерия във Велико Търново.

Любовта на Стоян Василев към великотърновския пейзаж намери отражение в стотици и стотици картини, които красят художествените галерии и сбирки, клубове, сабини и кабинети. Много от тях останаха в града — вдъхновение на художника. Не беше случайно, че юбилейната изложба на Стоян Василев, която беше организирана преди три години в София, имаше мотото „Легенда за Велико Търново“.

Бих искал да припомня хубавата и ярка споминка, която Камен Зидаров направи при откриването на една изложба на Стоян Василев: „Борис Денев е еликът, Иван Христов — мистикът, а Стоян Василев — лирикът на Търново“.

Този лирик не е вече между живите. Но той остави хубава дйра в нашата живопис, а в нея — и себе си.

Георги ГЕОРГИЕВ

ПРИНОСЪТ НА СТУДЕНТИТЕ- САМОДЕЙЦИ

Отшумяха дните на студентската художествена самодейност във Великотърновския университет. Активното участие на трите факултета в прегледа даде своите резултати.

Сценичната постановка на разказа „Как така?“ от Йордан Радичков донесе голямата награда на първокурсниците М. Михайлова и Н. Славова.

Хубава идея реализираха студентите от II курс българска филология, които изнесоха рецитал по стихове на своята колежка Маргарита Иванова. Първата награда за авторство бе присъдена на младата поетеса за цикъла стихове „Любов в мансардите“.

Татяна Милкова от I курс изобразителни изкуства се наложиха с характерното изпълнение на политически песни и за първото място. Първи награди за индивидуално изпълнение бяха присъдени и на Мариана Иванова от I курс българска филология за оригинално интерпретиране на басни и на Антоанета Стоянова от I курс история за рецитация на цикъл любовна лирика.

Доброто представяне на студентите-самодейци ни дава основание да се надяваме на нови, още по-вълнуващи срещи с прекрасния свят на младостта.

Мариана КОРФОНОВОВА

Нови книги

Александър КУЛЕШОВ. Сините мъгли. Военно издателство. Георги ГИЛИЯ, Славон Ехнатов. Изд. „Народна култура“. Димитър ВЪЛКАНОВ. С автомат и палица. Военно издателство. Виктор ШКЛОВСКИ. Тетива. Изд. Г. Балкан.

Правдун ГЪР. Подкупът. Изд. „Народна култура“. А. ТРЪШНИКОВ. При полските на земята. Изд. „Г. Балкан“. Яромира КОЛАРОВА. Моето момче и аз. Изд. „Народна култура“. Цилия ЛАЧЕВА. Дванадесетият час. Изд. „Народна младеж“. Владимир ТЕНДРИКОВ. Три чува за бугучина пшеница. Изд. „Народна култура“. Елин ПЕЛИН. Сребърната пара. Военно издателство. Добри и Елена ДЖУРОВИ. Мъртви. Военно издателство. Валентин КОТОВИЧ. Фронтът пътица. Военно издателство. Камен КАЛЧЕВ. Огледалото. Изд. „Български писател“. Николай ХАЙТОВ. Надникване в скроеното. Изд. „Г. Балкан“. Бочо ИЛИЕВ. Преломни години. Партиздат.

— Срещали ли сте в живо
та Ялмар Екдалови?

— Уви, безброй пъти в безброй варианти. И ситуациите, в които той се поставя спрямо околните, и обожанието. И това може би определя настъпването, с което работих. Ялмаровицината е едно зло, срещу което трябва да се реагира.

Русенският театър ще гостува с „Дивата патица“ на 20, 21 и 22 май в салона на Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“.

Великотърновската публика ще има възможност да види познати и обичани артисти като Константин Димчев, Марина Прашанова, Виолета Славова, да се запознае с постиженията на Георги Николов, Никола Чирпанов, Иванка Бенчева и други.

точно към първоизточника на Ибсен, но нали всяко време оглежда своите проблеми в творчеството на класиците. То за път аз намирам основанията си във всяка реплика на главния герой и във всички ремарки на автора. Имам съизвик и в трактовката на Шоу. Спектакъл на „Дивата патица“ досега не съм гледал, но съм чела твърде много и намирам за неопровержимо ярко сатиричното отношение на Ибсен към главния му герой. И аз се стремя да го разкрия именно така.

— Но освен това Ибсен пресъздава и една сложна социална система...

— Да, той създава тази система и не изключва главния си герой от обществената му среда. Неговото поведение

ГОСТУВА РУСЕНСКИЯТ ТЕАТЪР

Интервю със з. а. Стефка ПРОХАСКОВА

Заслужилата артистка Стефка Прохаскова е изтъкната на театрална деятелка, развила през последните години творба де зряла и интересна режисьорска дейност, както в столичния театър 199, така и в Народния театър „Ив. Вазов“, Габровския драматичен театър, театъра в гр. Котбус — ГДР, Драматичен театър „Сава Огнянов“ Русе. Във връзка с гостуването на Русенския театър във Велико Търново с постановката на Стефка Прохаскова „ДИВАТА ПАТИЦА“ от Хенрих Ибсен поместваме част от разговора на главния драматург на театъра Василена БАСЕВ с видната наша режисьорка.

— Бихте ли споделили с какво Ви привлекло „Дивата патица“ на Ибсен?

— Преди всичко любовта ми към Ибсен, един автор, който винаги ме възвнувал и уважавал, но с когото едва сега се срещам за пръв път в моето режисьорско творчество.

— На какво се дължи голямото Ви любов, възхищение и респект Ви към Ибсен?

— Високата проблематика. Специално „Дивата патица“ аз смятам за най-съвършена творба на Ибсен, понеже и много дълбока, всестранна. В нея съществува драматизъм, стигащ до трагична и сатура, стигаща до гротеска. И всичко това изразено с пълнокровни образи, много задълбочено и детайлно изследвани в психологическо отношение. Това е пиеса с извънредно актуална проблематика — в централния герой Ялмар Екдал е обрисувана посредством стенната личност, която надценява себе си и безжалостно експлоатира любовта, чувствата на близките си. Той е разглезен, самовлюбен егист, заслепен от самообожание, който не осъзнава, че тласка към гибел детето си. Освен това „Дивата патица“ е изключително съвременна по своята драматургическа композиция и изразна средства. Написана в края на 19 век, тя хвърля много мостове към драматургията на 20 век.

— Вашата трактовка на пиесата доста се отличава от традиционния в миналото прочит, който в твърде общ план разглеждаше съотношението на лъжата и истината в живо та на съвременния човек.

— Действително, моята трактовка се придържа съвсем

Пее битовата вокална група при Дома на културата във фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново.

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

Икръжното първенство по конен спорт

След интересни стартове в организирания за пръв път петдневен конен спорт дойде дефинитивно на финалната битка. В събота и неделя край конно-спортната база „Цар Калоян“ — Арбанаси, най-добрите едзачи и състезатели коне трябва да покажат уменията си, наученото и тренировките и предварителните турнири в кръжния шампионат, валиден за определяне на най-добрите на 1977 по конен спорт. Естествено, този път интересът беше най-голям и по „амбиентна“ край естественото плато отново видяхме рекорден брой почитатели на конния спорт. Титлите си оспорваха отборите на АПК „Росица“ (Павликени), АПК „Дунав“ (Свиштов), АПК Стражица, базата в Арбанаси.

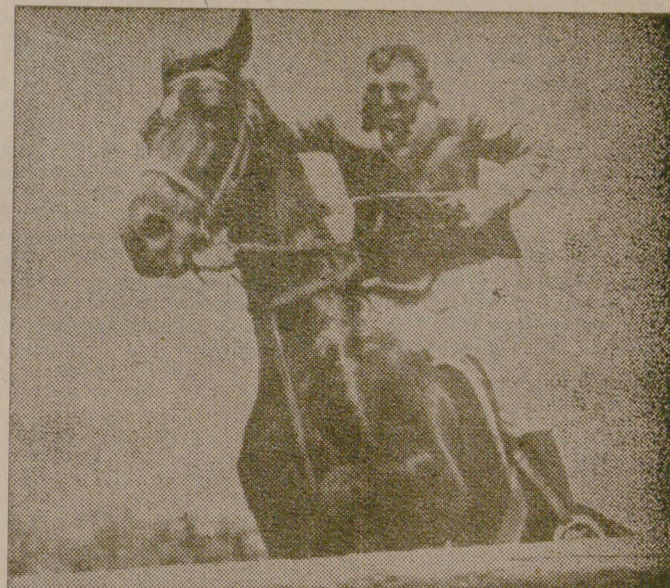
Конкурентите бяха и конкурентите — най-добре се представя Петър Кочуков с жребец Допинг от базата в Арбанаси, пред Йоско Николов с кон Гобел от Павликени. Конкурентът на 1,20 завърши с победа на Иво Маринов с жребец Символ от Павликени, следван от Асен Тичев с коня за Тринга, също от АПК „Росица“ (Павл.) В тази дисциплина имаше и втора група, в която се наложи Михаил Костов с кон Балкан (Арбанаси), следван от Иван Денев с коня Катюша от Павликени и Евгени Христов с жребец Кодени (Свиштов). По-тесно изпитание — конкур-ник на

1,30 завърши с победа на Илия Илияев с Велимир от отбора на Павликени, пред Асен Тичев с Табита (Павл.) и Ганчо Илчев с Ангелия от Свишов. На 1,40 победителя е отново Илияев, Николов е втори, а Тичев — трети. Победата на 1,50 също делят представителите на АПК „Росица“ (Павликени), следван от състава на конно-спортната база в Арбанаси и АПК „Дунав“ (Свиштов).

Най-продължителното изпитание — асестраната езда клас Д-1, бе извършено с най-нисък бал от Петър Кочуков с коня Балкан. Победата в Арбанаси — 60,10 точки. Вторият е отборът на Мик. Костов, също от базата в Арбанаси с 60,80 точки. Третият е класира Тодор Младенов с кон Кримхилд от Павликени. Особено развълнуващо, че тритема състезатели покрияха резултатите изисквания за класиране — дат-майстори на спорта и това е достатъчен рапорт за повисоко повишаване на спортното ниво в областта.

Отборното класиране във всестранната езда спечелиха следните отбазата в Арбанаси със 131,50 точки. Вторият е отборът на АПК „Росица“ в Павликени. НА СНИМКАТА: Миг и кракът стивше, което преодолеше ветеран на конния спорт в окръга Габрово Николов.

Александър ТОДОРОВ
Снимка Йордан ДРУМБЕВ

НАКРАТКО

ВОЛЕЙБОЛ. На XXIX Общостудентски спортни игри по волейбол за жени в София великотърновските студентки се представиха много добре и завоюваха бронзови медали. Пред тях са ВИФ и ВМЕИ (Сф). Д. Кунчева получи специална награда за най-добра нападателка в целия турнир.

Георги ШОПОВ

ХАНДБАЛ. Във Варна хандбалските от ВТУ „Кирил и Методий“ се поздравиха отново с голям успех — те заслужиха сребърните отличия, като се наредиха след победи тежките от ВИФ (в директната среща 11:22). Така отборът на ВТУ за пети път е сребърен студентски призьор.

Сава ВЕЛИЧКОВ

ФУТБОЛ. Цял месец продължиха срещите за градско средношколско първенство по футбол, в което без загуба приключиха възпитаниците на Средно сержантско училище. Те са градски първенци, следвани от ТЕТ „Ломоносов“ и ТХВП „Проф. Ас. Злата ров“.

Иван КОЖУХАРОВ

ШАХМАТ. В новото градско първенство на великотърновските шахматисти победител стана кмс Тончо Демирев с 6 точки (състезанията минаха в 7 кръга с 16 участници), пред кмс Пл. Кнчев и Зл. Кръстев с по 5 точки.

Горнооряховски градски първенец е кмс Георги Тодоров, който спечели 9 точки от 11 възможни. Следват кмс Мл. Гулчев, П. Аяров, Из. Минков с по 8 точки.

Иван ИЛИКОВ

СПАРТАКИАДА по дисциплините на СМ „Родина“, подшефството на ГК на ДКМС, се състоя във Велико Търново. Класиране: мъже — комсомолско дружество при „Етър“, ЗЗУ, Завод за телевизори и радиоприемници; жени — Завод за телевизори и радиоприемници, ЗЗУ, Завод за телферни едизингати.

Б. ПИПЕРКОВА

Зона „Янтра“

Бела — Тряна 1:2, Бутото — Кубрат 3:1, Лясковец — Севлиево 1:0, Борово — Орешка 1:0, Тетевен — Дряново 1:3, Стражица — Русе 2:0, П. Тръмбеш — Елена 1:2, Лукюв — Две могили 0:0.

КЛАСИРАНЕ:	
1 Севлиево	45:10 39
2 Тряна	48:25 38
3 Елена	56:24 33
4 Русе	39:19 32
5 Бяла	39:28 32
6 Стражица	32:29 28
7 Дряново	29:25 25

Елитна окръжна футболна група

Долна Оряховица — Дряново 7:3, Железничар — Девол 4:1, Савено — Върбозна 3:2, Механичен завод — ЗЗУ 6:1, Орешка — Химик 4:2, Овча могила — Партис 2:1, Морана — Първомай 2:4, Козловец — Бела черква 1:0.

КЛАСИРАНЕ:	
1. Захарен завод	77:29 49
2. Железничар	77:32 41
3. Мех. завод	73:30 38
4. Ореш	78:68 38
5. Б. Сливово	50:28 35
6. Д. Оряховица	86:49 34
7. Джулчица	85:50 31
8. Савено	63:60 30
9. Върбозна	69:53 29
10. Патреш	49:58 29
11. Дебелец	63:67 28
12. Козловец	58:67 27
13. Бела черква	36:46 27
14. Първомай	42:66 27
15. Овча могила	63:89 27
16. Сухинало	51:63 26
17. Славоза	52:66 26
18. ЗЗУ	40:58 25
19. Морана	29:86 17
20. Г. Липница	33:82 15

„А“ Северозападна

Михалици — Д. Липница 3:2, Аленово — Царевац 5:1, Дъскало — Недал 6:4, Масадо — Батак 4:2, П. Сеновец — Вардин 4:1, Климентово — Г. Студена 3:0, Карасен — Драгомирово 2:2.

КЛАСИРАНЕ:	
1 П. Сеновец	74:35 33
2 Вардин	56:23 33
3 Климентово	60:28 28
4 Д. Липница	63:50 29
5 Аленово	46:29 26
6 Дъскало	43:72 24
7 Хаджидимитрово	53:39 23
8 Карасен	44:48 22
9 Батак	29:38 22
10 Горна Студена	42:48 21
11 Масларево	61:58 19
12 Царевац	40:46 19
13 Масадо	42:58 19
14 Драгомирово	52:70 18
15 Сломор	45:69 17
16 Недал	58:95 17

Забележка: Отнети са 3 точки на отбора на Царевац за неспорно състезание.

„А“ Северозточна

Присово — Дичин 4:0, Янтра — Ресен 3:3, Д. дая — Самооводово 2:0, Никоп — Асеново 3:5, Леденик — Константин 3:0, Кесарево — Драгомирово 2:1, Клифарево — Електротелефери 3:0.

КЛАСИРАНЕ:	
1 Златарица	88:34 57
2 Леденик	59:35 53
3 Ресен	52:41 29
4 Янтра	61:55 29
5 Електротелефери	49:48 28
6 Асеново	63:62 28
7 Никоп	66:34 23
8 Кесарево	55:51 24
9 Драгомирово	51:64 24
10 Присово	51:63 22
11 Самооводово	51:71 22
12 Добри дая	37:45 21
13 Дичин	39:59 21
14 Константин	47:72 21
15 Клифарево	59:74 19
16 Поликраище	56:59 18

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 19 МАЙ

9:30 — Програма за детските градини: „Вижте го възник“, 10:00 — „По света и у нас“, 10:50 — „Хроника на времето“, н. х. Иван Фунев 11:20 — „Петимата от РМС“ — седмичен телевизионен филм (111 серия), 12:30 — Информационен дискусия, 17:10 — Програма за детските градини (повторение) 17:30 — Новини 17:40 — „Практична медицина“: „Хранене на бременна в домашни условия“, 17:50 — Куп по английски език (57 и 60к), 18:20 — „Момче и момиче“ — предаване за пионери, 18:40 — „Вселената“: „Зачаля“, 19:15 — Народни песни и хора от Западна България, 19:30 — „Възник на перилката“, 19:50 — „Полковник откъде“, 19:50 — „Лека нощ деца!“, Приказният плошад, 20:00 — Концерт за делегацията и гостите на III конгрес на българската култура (директно предаване от Народния театър „Иван Вазов“) 21:30 — По света и у нас, 22:00 — Поезия на Бъхос, 22:00 — документален филм, 22:35 — Архитектура в името на човека, 23:20 — Новини

с. аленк
с. аленк